

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **Z. H.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, čj. CPR-3151-3/ČJ-2015-930310-V243, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 8. 2015, čj. 75 A 15/2015-48, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytových agend, ze dne 19. 12. 2014, čj. KRPU-61277-213/ČJ-2011-040026-SV. Jím bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění, neboť v období od 2. 11. 2010 do 24. 5. 2011 pobýval na území České republiky bez platného víza. Doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území České republiky, byla stanovena na 1 rok.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalované Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání jejího odkladného účinku. K tomuto uvedl, že *„jeho individuální zájem na ochraně jeho procesních práv významně převyšuje potenciální újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám či potenciální ohrožení důležitého veřejného zájmu.“* K podpoře uvedeného tvrzení stěžovatel dále poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, a ze dne 23. 1. 2013, čj. 6 As 82/2012-37.

[4] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s jeho přiznáním nesouhlasil. Podle jeho názoru nelze tvrzení zásahu do práva na spravedlivý proces užívat coby obecný nástroj pro legalizaci dalšího pobytu cizince na území České republiky. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem, jímž je to, aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují právní řád. V důsledku bezdůvodného prodlužování pobytu cizinců na území České republiky se nabízí, aby prostřednictvím svých vazeb (zintenzivněním zájmu o potomky, navázáním vztahu, počítím dítěte, ovlivněním svědků atd.) dosáhli důvodnosti aplikace § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců pro nepřiměřenost zásahu rozhodnutí o správním vyhoštění do jejich soukromého a rodinného života.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud v právní větě k usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, č. 3169/2015 Sb. NSS, konstatoval, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, brozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přihlídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání.“ K obdobnému závěru přitom Nejvyšší správní soud dospěl například také ve stěžovatelem citovaném usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.“ V této věci bylo sice přezkoumáváno rozhodnutí o zrušení trvalého pobytu, tím spíše ale uvedené závěry dopadají na následky rozhodnutí o správním vyhoštění.

[8] Pro uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a možným vznikem nepoměrně větší újmy stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Dotčení práv třetích osob nebylo tvrzeno a tato možnost z povahy projednávané věci nepřichází v úvahu.

pokračování

[9] Nejvyšší správní soud neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem. Ve shora citovaném usnesení čj. 1 Azs 160/2014-25 Nejvyšší správní soud dovodil, že „[p]okud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.“ Důvody uvedené v rozhodnutí o vyhoštění (tedy především pobyt stěžovatele na území České republiky bez platného víza) přitom dle názoru Nejvyššího správního soudu nezakládají žádná bezpečnostní či jiná rizika pro Českou republiku. Setrvání stěžovatele na jejím území do ukončení řízení o kasační stížnosti (která je projednávána v přednostním režimu) proto není z tohoto hlediska v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na uvedeném nic nemění ani hypotetická úvaha žalovaného, dle níž údajně nedůvodným prodlužováním pobytu cizinců na území České republiky tito prostřednictvím svých vazeb mohou dosáhnout důvodnosti aplikace § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců.

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, č. 786/2006 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. září 2015

Zdeněk Kühn  
předseda senátu